

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

ПАСТАНОВА № 21 ад 21.05.07

г. Мінск

Аб зацвярджэнні Інструкцый па пытаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны

У адпаведнасці з абзацам трэцім артыкула 9 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

Зацвердзіць прыкладзеныя:

Інструкцыю аб складзе, парадку распрацоўкі і ўзгаднення навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях;

Інструкцыю аб складзе, парадку распрацоўкі і зацвярджэння праектаў зон аховы нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

Інструкцыю аб парадку прызначэння навуковага кіраўніка пры выкананні работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці, яго правы і абавязкі.

Міністр

У.Ф.Матвейчук

ЗАЦВЕРДЖАНА
пастанова Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
“21” мая 2007 г. № 21

ІНСТРУКЦЫЯ
аб складзе, парадку распрацоўкі і
ўзгаднення навукова-праектнай
дакументацыі на выкананне
рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ
на нерухомах матэрыяльных
гісторыка-культурных каштоўнасцях

ГЛАВА 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзеная Інструкцыя рэгламентуе склад, парадак распрацоўкі і ўзгаднення навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (далей – навукова-праектная дакументацыя) і накіравана на выкананне патрабаванняў Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195).

2. Дадзеная Інструкцыя абавязковая для выканання ўсімі юрыдычнымі і фізічнымі асобамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрыемствамі (заказчыкі і праектыроўшчыкі), якія зацікаўлены ў распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі.

3. Пад навукова-праектнай дакументацыяй у дадзенай Інструкцыі разумеецца камплект дакументаў і матэрыялаў, які падрыхтаваны (распрацаваны) пры выкананні навукова-даследчых і праектных работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (далей – гісторыка-культурная каштоўнасць).

ГЛАВА 2
СКЛАД НАВУКОВА-ПРАЕКТНАЙ ДАКУМЕНТАЦЫІ

4. Навукова-праектная дакументацыя распрацоўваецца пры выкананні работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях па рэстаўрацыі, кансервацыі, аднаўленню, рамонту, прыстасаванню, рэканструкцыі, дапаўненню, раскрыццю па асобку або ў спалучэнні некалькіх азначаных відаў (далей – рэстаўрацыйна-аднаўленчыя работы).

Навукова-праектная дакументацыя рыхтуецца для прыняцця праектных рашэнняў на правядзенне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на падставе навуковага абгрунтавання, якое рыхтуецца па выніках праведзеных археалагічных, архіўна-бібліяграфічных і натуральных даследаванняў у мэтах высвятлення і ўдакладнення адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці і прыняцця мер па іх захаванню.

Склад і змест раздзелаў навукова-праектнай дакументацыі вызначаецца ў залежнасці ад віда рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ. Аб'ём навукова-праектнай дакументацыі павінен быць дастатковым для падрыхтоўкі навуковага абгрунтавання прымаемага праектнага рашэння і выканання запланаваных рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ.

5. Навукова-праектная дакументацыя павінна змяшчаць наступныя раздзелы:

- папярэднія работы;
- комплексныя навуковыя даследаванні;
- праектная дакументацыя;
- каштарысная дакументацыя;
- навукова-рэстаўрацыйная справаздача.

6. Раздзел “Папярэднія работы” выконваецца з мэтай азначэння з гісторыка-культурнай каштоўнасцю, вызначэння характару і аб'ёму неабходных работ, якія забяспечваюць найбольш поўнае навуковае абгрунтаванае выяўленне адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці. На падставе раздзела “Папярэднія работы” прымаюцца рашэнні аб неабходнасці выканання першачарговых супрацьаварыйных работ і вызначаюцца накірункі навукова-даследчых работ.

Папярэднія работы павінны ўключаць:

схематычныя абмеры гісторыка-культурнай каштоўнасці (без перадачы чарцяжоў заказчыку);

вызначэнне фізічнага аб'ёму гісторыка-культурнай каштоўнасці – габарыты (на ўзроўні зямлі) па шырыні, даўжыні, вышыні да карніза або да максімальна высокай часткі будынка (вільчака, вежа, барабан, купал, інш.);

фотафіксацыю – фотаздымкі ў колькасці дастатковай для візуальнага прадстаўлення гісторыка-культурнай каштоўнасці, яе адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей, магчымых пашкоджанняў і страт;

акт тэхнічнага стану гісторыка-культурнай каштоўнасці, складзены ў адпаведнасці з дадаткам 2 да дадзенай Інструкцыі;

кароткія гісторыка-бібліяграфічныя звесткі – даты стварэння і пераробак гісторыка-культурнай каштоўнасці, аўтар;

матэрыялы папярэдніх інжынерных даследаванняў;

праграму выканання навукова-праектных работ, з вызначэннем відаў і паслядоўнасці навукова-даследчых работ, якія павінны ўключаць археалагічныя даследаванні, архіўна-бібліяграфічныя даследаванні, натурныя даследаванні з вызначэннем месцаў выканання зандажоў, шурфоў, адбору проб будаўнічых матэрыялаў, методыку і апісанне правядзення рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ з вызначэннем іх чарговасці;

рэкамендацыі па выкананню першачарговых супрацьаварыйных работ пры іх неабходнасці;

каштарыс-калькуляцыю на выкананне навукова-праектных работ, навуковае кіраўніцтва і аўтарскі нагляд за рэстаўрацыйна-аднаўленчымі работамі.

7. Падрыхтоўка раздзела навукова-праектнай дакументацыі “Комплексныя навуковыя даследаванні” праводзіцца да пачатку і, пры неабходнасці, у працэсе рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ у мэтах:

атрымання матэрыялаў аб гісторыка-культурных і архітэктурна-мастацкіх вартасцях гісторыка-культурнай каштоўнасці;

падрыхтоўкі дадзеных для навуковага абгрунтавання праектных рашэнняў і вызначэння комплекса мер па захаванню гісторыка-культурнай каштоўнасці;

ацэнкі ступені захаванасці і вартасці дэталей, канструкцый і матэрыялаў, з якіх створана гісторыка-культурная каштоўнасць;

прыняцця рашэнняў па вывядзенню гісторыка-культурнай каштоўнасці з аварыйнага стану;

выяўлення розных наслаенняў і пераробак, пошуку слядоў і рэшткаў парушаных і страчаных дэталей гісторыка-культурнай каштоўнасці, па якіх могуць быць з максімальнай дакладнасцю і верагоднасцю адноўлены ўсе страты, на вызначэнне ступені захаванасці канструктыўнага стану гісторыка-культурнай каштоўнасці, яе асобных элементаў і дэталей.

Атрыманя ў выніку навуковых даследаванняў сістэматызаваныя матэрыялы аналізуюцца і з’яўляюцца асновай для прыняцця навуковага абгрунтавання прымаемых праектных рашэнняў.

Відамі комплексных навуковых даследаванняў з’яўляюцца гісторыка-архіўныя, бібліяграфічныя і натурныя даследаванні.

7.1. Вынікі праведзеных гісторыка-архіўных і бібліяграфічных даследаванняў уключаюцца ў тлумачальную запіску, у якой адлюстроўваюцца:

пералік раней распрацаванай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці;

спіс бібліяграфічных, архіўных і (або) іншых крыніц, якія былі выкарыстаны пры падрыхтоўцы кароткай або поўнай гістарычнай даведкі аб гісторыка-культурнай каштоўнасці і (або) яе аналагах;

выпіскі з архіўных, бібліяграфічных і (або) іншых крыніц, якія даюць магчымасць вызначыць кола гістарычных падзей і прычын, у выніку якіх была створана і (або) відазмянялася гісторыка-культурная каштоўнасць, прасачыць гісторыю яе бытавання, ролю ў навакольным асяроддзі і культурна-мастацкае значэнне;

фотакопіі ці выкапіроўкі пісьмовых, графічных і выяўленчых матэрыялаў, якія датычаць, у тым ліку, аналагаў, неабходных для дастатковай характарыстыкі гісторыі стварэння і (або) развіцця гісторыка-культурнай каштоўнасці;

архітэктурна-мастацкі аналіз гісторыка-культурнай каштоўнасці, кароткая гісторыя мясцовасці, дзе яна была пабудавана, кароткая характарыстыка навакольнай гістарычнай забудовы;

звесткі аб архітэктарах, будаўніках, уладальніках (уласніках, карыстальніках) гісторыка-культурнай каштоўнасці;

змены функцыянальнага выкарыстання і прыстасавання гісторыка-культурнай каштоўнасці за час яе існавання,

апісанне разбурэнняў, рамонтаў, перабудоў, а таксама праведзеных рэстаўрацыйна-аднаўленчых работах, ужытых архітэктурных і канструктыўных рашэнняў, будаўнічых прыёмах і матэрыялах, інжынерным абсталяванні, аналіз наяўнай раней распрацаванай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці.

7.2. Вынікі праведзеных натуральных даследаванняў уключаюцца ў тлумачальную запіску і, ў залежнасці ад праграмы выканання навукова-праектных работ, павінны складацца з:

матэрыялаў археалагічных даследаванняў гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку прылеглай тэрыторыі на якой плануецца правядзенне земляных і будаўнічых работ;

матэрыялаў інжынерна-геалагічных і тапаграфічных даследаванняў;

матэрыялаў па інжынерных і дэндралагічных даследаваннях;

кракоў і чарцяжоў абмераў гісторыка-культурнай каштоўнасці;

дадзеных, атрыманых па выніках даследаванняў у зандажах, шурфах, пры раскрыццях канструкцый з вызначэннем аўтэнтчных элементаў і матэрыялаў гісторыка-культурнай каштоўнасці ці іх рэшткаў і слядоў, характару апрацоўкі (аздобы), ужытых будаўнічых і тэхналагічных прыёмаў, тэхнічнага стану і прычын дэфектаў, якія даюць магчымасць

прасачыць змяненне гісторыка-культурнай каштоўнасці ў часе, правесці параўнальны аналіз з дадзенымі гісторыка-архіўных і бібліяграфічных даследаванняў і рэкамендаваць метады рэстаўрацыі, з фотафіксацыяй зандажоў, шурфоў, вынікаў названых вышэй раскрыццяў;

графічных і іншых фіксацыйных матэрыялаў па натуральных даследаваннях;

звестак па выніках даследаванняў манументальнага жывапісу, прадметаў унутранай аздобы;

звестак па выніках лабараторнага аналізу проб і ўзораў будаўнічых і апрацоўчых матэрыялаў, з улікам якіх выпрацоўваюцца рэкамендацыі адносна прымянення будаўнічых матэрыялаў і матэрыялаў аддзелак;

разлікаў нясухай здольнасці канструкцый і падмуркаў, цеплатэхнічных, светлатэхнічных і акустычных параметраў гісторыка-культурнай каштоўнасці;

даследаванняў і разлікаў па вызначэнню аптымальных фізіка-тэхнічных параметраў і тэмпературна-вільготнаснага рэжыму гісторыка-культурнай каштоўнасці ў мэтах забеспячэння яе фізічнага даўгалецця і захаванасці пры сучасным выкарыстанні з улікам уплыву антрапагенных, тэхнагенных і прыродна-кліматычных уздзеянняў, існуючай ці плануемай тапаграфічнай, ландшафтнай і горадабудаўнічай сітуацыі, гідрагеалагічных умоў і паводзінаў грунтоў падмурка;

распрацоўкі метадаў абароны ад неспрыяльных уздзеянняў на будаўнічыя і апрацоўчыя матэрыялы і метадаў іх кансервацыі;

методыкі распрацоўкі будаўнічых і апрацоўчых матэрыялаў, адпаведных першапачатковым ці блізкіх да іх па ўласцівасцях;

эксперыментальных даследаванняў і рэкамендацый па тэхналогіі асобных вызначаных відаў работ.

Аб'ём натуральных даследаванняў вызначаецца ў праграме выканання навукова-праектных работ, з вызначэннем відаў і паслядоўнасці навукова-даследчых работ, якая рыхтуецца згодна з пунктам 6 дадзенай Інструкцыі.

8. Раздел “Праектная дакументацыя” выконваецца ў адпаведнасці з БНБ 1.03.02-05 “Склад, парадак распрацоўкі і ўзгаднення праектнай дакументацыі ў будаўніцтве”. Стадыйнасць праектавання вызначаецца ў залежнасці ад складанасці і стану гісторыка-культурнай каштоўнасці.

У выпадку неабходнасці выканання першачарговых супрацьаварыйных работ на гэтыя віды работ рыхтуецца праектная дакументацыя.

9. Каштарысная дакументацыя рыхтуецца для вызначэння кошта рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ у адпаведнасці з парадкам, вызначаным заканадаўствам.

10. Навукова-рэстаўрацыйная справаздача складаецца навуковым кіраўніком, пры неабходнасці з ўдзелам іншых спецыялістаў, што

праводзілі нагляд за работамі ў канцы кожнага каляндарнага года пры распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі і выкананні рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ і пасля заканчэння рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ.

Навукова-рэстаўрацыйная справаздача павінна змяшчаць:
змест і вынікі комплексных навуковых даследаванняў;
кароткі змест зацвярджаемай часткі праектнай дакументацыі;
змены, унесеныя ў праект у працэсе правядзення работ;
апісанне зробленых работ па іх відах з пазначэннем прымененых тэхналогій;

звесткі аб будаўнічых і апрацоўчых матэрыялах, вырабах, канструкцыях і абсталяванні, якія былі выкарыстаны;
навуковая ацэнка вынікаў рэстаўрацыі.

Да справаздачы дадаюцца фотафіксацыйныя матэрыялы, якія прадстаўляюць выгляд гісторыка-культурнай каштоўнасці і яе стан да пачатку работ, у працэсе даследаванняў і правядзення работ і пасля заканчэння рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ.

Складзеная навукова-рэстаўрацыйная справаздача накіроўваецца ў Міністэрства культуры і з'яўляецца падставай для падрыхтоўкі дазволу на выкананне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці і заключэння аб уводзе аб'екта будаўніцтва ў эксплуатацыю.

11. У выпадку паэтапнага выканання рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ з паралельным праектаваннем, Міністэрства культуры ўзгодняе навукова-праектную дакументацыю на кожны асобны этап работ.

12. У склад навукова-праектнай дакументацыі, якая перадаецца выканаўцам заказчыку, не ўключаюцца кракі абмераў, разлікі будаўнічых канструкцый, журнал лабараторных даследаванняў, негатывы фотафіксацый, а таксама некаторыя падрыхтоўчыя матэрыялы гісторыка-архіўных і натуральных даследаванняў.

Усе арыгіналы навукова-праектнай дакументацыі захоўваюцца ў архіве (ген-) праектнай арганізацыі.

13. Распрацаваная навукова-праектная дакументацыя можа ўтрымліваць іншыя раздзелы, якія вызначаны будаўнічымі нормамі і заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА 3 ПАРАДАК РАСПРАЦОЎКІ НАВУКОВА-ПРАЕКТНАЙ ДАКУМЕНТАЦЫІ

14. Распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі ажыццяўляецца праектыроўшчыкамі - праектнымі арганізацыямі (адной або некалькімі), якія маюць на гэта адпаведную ліцэнзію і ў якіх працуюць спецыялісты,

якія маюць пасведчанне на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі, атрыманае ў парадку, вызначаным заканадаўствам.

15. Распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі праводзіцца з пісьмовага дазволу на выкананне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці, які выдаецца Міністэрствам культуры ў адпаведнасці з заканадаўствам, пасля ўзгаднення абгрунтаванай праграмы навукова-даследчых работ.

Абгрунтаваная праграма навукова-даследчых работ складаецца навуковым кіраўніком сумесна з заказчыкам па форме згодна з дадаткам 1 да дадзенай Інструкцыі.

Абгрунтаваная праграма навукова-даследчых работ складаецца ў трох экзэмплярах і прадстаўляецца на узгадненне і зацвярджэнне ў Міністэрства культуры.

16. Распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі павінна ажыццяўляцца пад кіраўніцтвам навуковага кіраўніка, які прызначаецца Міністэрствам культуры ва ўстаноўленым парадку і нясе персанальную адказнасць за захаванне адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама за навуковую абгрунтаванасць праектных рашэнняў, што азначаецца ў дазеле на выкананне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці Міністэрства культуры.

17. Навукова-праектная дакументацыя абавязкова павінна распрацоўвацца з выкананнем асобых умоў, якія вызначаны ў дазеле Міністэрства культуры.

18. Распрацоўку праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці належыць ажыццяўляць у адпаведнасці з БНБ 1.03.02-05 “Склад, парадак распрацоўкі і ўзгаднення праектнай дакументацыі ў будаўніцтве” на падставе праведзеных комплексных навуковых даследаванняў.

19. У выпадках выяўлення новых невядомых раней звестак аб гісторыка-культурнай каштоўнасці і (або) вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці, атрыманых пры раскрыцці дэталей і фрагментаў пад час выканання рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, на гэтыя звесткі і раскрыцці складаецца акт згодна з дадаткам 2 да дадзенай Інструкцыі.

Выяўленыя звесткі могуць з’явіцца падставай для ўнясення ва ўзгодненую і зацверджаную ва ўстаноўленым парадку навукова-праектную дакументацыю адпаведных змяненняў, якія падлягаюць узгадненню і зацвярджэнню згодна дзеючых прававых норм і дадзенай Інструкцыі.

Усе змяненні і дапаўненні, якія ў адпаведным парадку ўносяцца ў навукова-праектную дакументацыю пры выкананні рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ, павінны папярэдне быць узгоднены з навуковым кіраўніком і завераны яго подпісам.

20. Унясенне карэкціровак у праектныя рашэнні без узгаднення навуковага кіраўніка не дапускаецца.

ГЛАВА 4 УЗГАДНЕННЕ НАВУКОВА-ПРАЕКТНАЙ ДАКУМЕНТАЦЫІ

21. Навукова-праектная дакументацыя павінна быць узгоднена ў Міністэрстве культуры.

Узгадненне навукова-праектнай дакументацыі адлюстроўваецца ў заключэнні па навукова-праектнай дакументацыі, падрыхтаванай па форме згодна з дадаткам 3 да дадзенай Інструкцыі.

22. Для разгляду распрацаванай навукова-праектнай дакументацыі і атрымання заключэння па ёй заказчыку або даручэнню заказчыка праектыроўшчыку неабходна накіраваць у Міністэрства культуры пісьмовую заяву і адзін камплект навукова-праектнай дакументацыі ў складзе, вызначаным главай 2 дадзенай Інструкцыі.

23. Навукова-праектная дакументацыя, якая прадстаўляецца на ўзгадненне ў Міністэрства культуры, павінна быць падпісана навуковым кіраўніком.

Узгадненне навуковага кіраўніка адлюстроўваецца подпісам на першых лістах тлумачальных запісак раздзелаў “Папярэднія работы”, “Комплексныя навуковыя даследаванні”, “Праектная дакументацыя” і на першым лісце чарцяжоў архітэктурнага і (або) будаўнічага праекта.

Па выніках разгляду навукова-праектнай дакументацыі Міністэрствам культуры выдаецца заключэнне.

24. Навукова-праектная дакументацыя на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, рэалізацыя якой можа прывесці да істотнага змянення гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорый "0", "1", "2" ці да іх знішчэння, страты ці знікнення, папярэдне разглядаецца на пасяджэнні Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь (далей - навукова-метадычная рада).

На падставе рашэння навукова-метадычнай рады рыхтуецца заключэнне Міністэрства культуры адпаведнай формы.

Па выніках разгляду навукова-праектнай дакументацыі, якая не адобрана навукова-метадычнай радай, рыхтуецца заключэнне з адмовай ва ўзгадненні з вызначэннем умоў, які падлягаюць выкананню.

25. Разгляд прадстаўленай навукова-праектнай дакументацыі і падрыхтоўка заключэння па навукова-праектнай дакументацыі ажыццяўляецца на працягу 21 дня з дня рэгістрацыі пісьмовага звароту ў Міністэрства культуры або 15 дзён пасля разгляду навукова-метадычнай радай.

26. Абарону праектнай дакументацыі пры ўзгадненні ажыццяўляе распрацоўшчык, або прадстаўнік выканаўцы праектнай дакументацыі і навуковы кіраўнік.

27. У выпадку заўваг Міністэрства культуры, азначаных у заключэнні па навукова-праектнай дакументацыі, выканаўца абавязаны на працягу месяца разгледзець і ўнесці выпраўленні і дапаўненні ў дакументацыю, а пры нязгодзе з заўвагамі - звярнуцца ў Міністэрства культуры для вырашэння спрэчных пытанняў.

28. Пасля ўзгаднення і выдачы заключэння па праектнай дакументацыі навукова-праектная дакументацыя, перадаецца Міністэрствам культуры ў Банк звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з заканадаўствам аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны.

29. Узгадненне з Міністэрствам культуры навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях не вызваляе ад неабходнасці яе ўзгаднення з іншымі дзяржаўнымі органамі ў выпадках, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

30. Зацвярдженне навукова-праектнай дакументацыі заказчыкам магчыма толькі пасля яе ўзгаднення Міністэрствам культуры і станоўчага заключэння пазаведамаснай экспертызы праектаў.

31. Калі на працягу двух гадоў рэстаўрацыйна-аднаўленчыя работы на гісторыка-культурнай каштоўнасці па ўзгодненай навукова-праектнай дакументацыі не праводзіліся, навукова-праектная дакументацыя падлягае пераўзгадненню ў Міністэрстве культуры, пры гэтым у ходзе такога разгляду павінны быць улічаны палажэнні прынятых у гэты перыяд нарматыўных прававых актаў і іншыя акалічнасці, якія вынікаюць з умоў захавання і належнага выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Дадатак 1
да Інструкцыі аб складзе,
парадку распрацоўкі і
ўзгаднення навукова-праектнай
дакументацыі на выкананне
рэстаўрацыйна-аднаўленчых
работ на нерухомах
матэрыяльных гісторыка-
культурных каштоўнасцях
ФОРМА

ЗАЦВЯРДЖАЮ:
Намеснік Міністра культуры
Рэспублікі Беларусь

_____ *подпіс* _____ *Ініцыялы, прозвішча,*
« _____ » _____ 200 _____ г.
_____ *М.П.*

АБГРУНТАВАНАЯ ПРАГРАМА
НАВУКОВА-ДАСЛЕДЧЫХ І ПРАЕКТНЫХ РАБОТ
№ _____

1. Гісторыка-культурная каштоўнасць: _____
назва і адрас
2. Заказчык: _____
назва юрыдычнай асобы, або прозвішча фізічнай асобы або індывідуальнага прадпрымальніка юрыдычная назва
3. Генпраектная і (або) праектная арганізацыя: _____
4. Звесткі аб гісторыка-культурнай каштоўнасці:
 - 4.1. Статус і катэгорыя гісторыка-культурнай каштоўнасці “ _____ ” згодна з пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад _____ № _____
 - 4.2. Шыфр _____ у Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь
5. Апісанне і кароткія гістарычныя звесткі гісторыка-культурнай каштоўнасці:

характарыстыка знешняга выгляду, матэрыялаў будаўніцтва, звесткі аб даце стварэння і пераробак, аўтары, асаблівасцей фарміравання, выяўленых мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей
6. Агульны тэхнічны стан: _____
здавальняльны або не здавальняльны
7. Характар плануемых работ: _____
апісанне згодна заданню на праектаванне
8. Умовы прыстасавання аб’екта пад сучасныя мэты: _____
вызначэнне характару і ўмоў выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці або яе часткі
9. Добраўпарадкаванне тэрыторыі: _____
указваць пры неабходнасці з вызначэннем межаў работ
10. Наяўнасць праектна-даследчай дакументацыі (якая распрацавана у пяспярэднія гады і можа быць выкарыстанна зараз): _____

назва праектнай дакументацыі, юрыдычная назва праектнай арганізацыі – распрацоўшчыка,

11. Склад навукова-даследчых работ:

11.1. Папярэднія работы: _____

вызначаць пералік работ, якія падлягаюць выкананню згодна з пунктам б

Інструкцыі аб складзе, парадку распрацоўкі і ўзгаднення навукова-праектнай дакументацыі на выкананне

рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях

11.2. Комплексныя навуковыя даследаванні: (вызначаць неабходнасць выканання і, пры магчымасці, аб'ём работ)

Архіўныя і бібліяграфічныя матэрыялы, складанне гістарычнай запіскі;

Натурныя даследаванні (абмеры, зандажы, шурфы);

Археалагічныя даследаванні тэрыторыі земляных работ і будаўніцтва;

Фотафіксацыя;

Лабараторныя даследаванні будаўнічых і апрацоўчых матэрыялаў.

11.3 Навукова-рэстаўрацыйная справаздача: _____;

12. Склад і стадыінасць праектнай дакументацыі: (аднастадыйнае або двухстадыйнае праектаванне) _____

13. Неабходнасць прадстаўлення макета, перспектывы, разгортак і інш.: _____

14. Дакументацыя на першапачатковыя і супрацьаварыйныя работы (вызначаць патрэбнасць выканання і, пры магчымасці, аб'ём работ) _____:

15. Прадугледзець прадстаўленне аднаго экзэмпляра навукова-праектнай дакументацыі для фарміравання Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь.

16. Заказчыку работ прадстаўляць ў Міністэрства культуры навукова-рэстаўрацыйную справаздачу, складзеную навуковым кіраўніком пры ўдзеле іншых спецыялістаў, якія праводзілі нагляд за работамі, на прыканцы кожнага года пры правядзенні рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці на працягу некалькіх гадоў і пасля заканчэння ўсіх рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці.

17. Парадак правядзення навуковага кіраўніцтва _____

18. Дадатковыя патрабаванні: _____

Навуковы кіраўнік

« _____ » 200_ г. _____

дата складання

подпіс

прозвішча, імя, імя па бацьку

Узгоднена:

Начальнік упраўлення па ахове гісторыка-

культурнай спадчыны рэстаўрацыі

Міністэрства культуры

Рэспублікі Беларусь _____

подпіс

ініцыялы, прозвішча

Дадатак 2
да Інструкцыі аб складзе,
парадку распрацоўкі і
ўзгаднення навукова-праектнай
дакументацыі на выкананне
рэстаўрацыйна-аднаўленчых
работ на нерухомах
матэрыяльных гісторыка-
культурных каштоўнасцях
ФОРМА

АКТ

агляду тэхнічнага стану, выяўленых адметных
звестак і (або) вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці

« _____ » _____ 20__ г.

Назва гісторыка-культурнай каштоўнасці:

_____ *згодна Дзяржаўнаму спісу гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь*

Месцазнаходжанне: _____

адрас гісторыка-культурнай каштоўнасці

Камісія ў складзе:
ад мясцовага выканаўчага і
распарадчага органа
(пасада, назва установы)

_____ *прозвішча, імя, імя па бацьку*

прадстаўнік заказчыка
(пасада, назва юрыдычнай асобы)

_____ *прозвішча, імя, імя па бацьку*

навуковы кіраўнік

_____ *прозвішча, імя, імя па бацьку*

прадстаўнік (ген-) праектнай
арганізацыі
(пасада, назва установы)

_____ *прозвішча, імя, імя па бацьку*

склалі дадзены акт аб тым, што « _____ » _____ 20__ г. праведзены
агляд тэхнічнага стану гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Па выніках агляду вызначана: (прадставіць звесткі ў форме апісання
элементаў, якія ўваходзяць у склад каштоўнасці):

1. Агульны стан гісторыка-культурнай каштоўнасці _____
кароткая характарыстыка аб'екта, кароткая даведка гісторыі стварэння;

2. Стан знешніх архітэктурна-канструктыўных элементаў каштоўнасці (указаць патрэбнае з апісаннем матэрыялаў і адметных якасцей):

2.1. агульны стан _____
задавальняючы, незадавальняючы, або іншае

2.2. падмуркі _____

2.3. цокаль, адмостка _____

2.4. сцены _____

2.5. дах – кроквы, латы, пакрыццё, элементы водаадвода _____

2.6. завяршэнне – главы, шатры, іх канструкцыі і пакрыцце _____

2.7. знешняе дэкаратыўнае аздабленне фасадаў - абліцоўка, афарбоўка, карнізы, дэкор, скульптура, жывапіс _____

3. Стан унутраных архітэктурна-канструктыўных элементаў гісторыка-культурнай каштоўнасці (указаць патрэбнае з апісаннем матэрыялаў і адметных якасцей):

3.1. агульны стан (*задавальняючы, незадавальняючы, адсутнічае*) _____

3.2. перакрыцці _____

3.3. падлога _____

3.4. сцены _____

3.5. слупы, калоны _____

3.6. дзверы, вокны, _____

3.7. лесвіцы _____

3.8. дэкаратыўнае аздабленне - ляпны дэкор, скульптура, жывапіс _____

4. Сад, двор, парк, агароджа _____

5. Дадатковыя звесткі _____

Камісіяй рэкамендавана: _____

вызначыць прынятыя рашэнні, рэкамендацыі

на парадку правядзення работ

Дадаткі (*прыкладзі . планы паверхаў (інвентарныя), генплан фота, інш. .*): на _____ л.

Камісія:

пасада

подпіс

прозвішча, імя, імя па бацьку

пасада

подпіс

прозвішча, імя, імя па бацьку

Дадатак 3
да Інструкцыі аб складзе,
парадку распрацоўкі і
ўзгаднення навукова-праектнай
дакументацыі на выкананне
рэстаўрацыйна-аднаўленчых
работ на нерухомах
матэрыяльных гісторыка-
культурных каштоўнасцях
ФОРМА

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

220004, г. Мінск, праспект Пераможцаў, 11, тэл. (017) 203 75 74, факс 203 90 45

ЗАКЛЮЧЭННЕ

па навукова-праектнай дакументацыі

ад _____ № _____ / _____

Па _____

назва праектнай дакументацыі

Заказчык - _____

юрыдычная назва

Праектная арганізацыя – _____

юрыдычная назва

Аб'ектны нумар праектнай дакументацыі – _____

Галоўны архітэктар праекта – _____

прозвішча, ініцыялы

Гісторыка-культурная каштоўнасць катэгорыі “ _____ ” – _____

назва і адрас

згодна Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь

у адпаведнасці з пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад _____ № _____, (Нацыянальны рэестр правых актыв Рэспублікі Беларусь, 200_ г., № _____), шыфр _____ у Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.

Адказным за захаванасць гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама за навуковую абгрунтаванасць праектных рашэнняў і іх рэалізацыю з'яўляецца навуковы кіраўнік - _____

прозвішча, імя, імя па бацьку

Праектная дакументацыя выканана на падставе _____

звесткі: аб дазеле (дата, №),

абгрунтаванай праграме навукова-даследчых і праектных работ, навукова-даследчых работ, іні

ЗАКЛЮЧЭННЕ: _____

назва науково-праектної документації і заключення на виніках яе разгляду

АСОБЫЯ УМОВЫ: *(пры неабходнасці)* _____

Намеснік Міністра

М. П.

_____ *подпіс*

_____ *ініцыялы, прозвішча*

UNESCO Cultural Heritage Laws Database
(Copyright and Disclaimer apply)

ЗАЦВЕРДЖАНА
пастанова Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
“ 21 ” мая 2007 г. № 21

ІНСТРУКЦЫЯ

аб парадку назначэння навуковага
кіраўніка пры выкананні работ на
гісторыка-культурнай каштоўнасці,
яго правы і абавязкі

ГЛАВА 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзеная Інструкцыя вызначае парадак назначэння навуковага кіраўніка пры выкананні работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці (далей - навуковы кіраўнік), яго правы і абавязкі і накіравана на выкананне патрабаванняў Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) (далей – закон).

2. Дзейнасць і адказнасць навуковага кіраўніка вызначана заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, у адпаведнасці з якім ён ажыццяўляе кіраўніцтва ходам работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, у тым ліку праводзіць аўтарскі нагляд за выкананнем гэтых работ, нясе персанальную адказнасць за захаванне адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама за навуковую абгрунтаванасць праектных рашэнняў і іх рэалізацыю.

3. Кандыдатура, якая прадстаўляецца для назначэння навуковым кіраўніком, павінна мець пасведчане на права кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і аўтарскі нагляд за іх выкананнем, атрыманае ў парадку, які вызначаны заканадаўствам.

4. У сваёй дзейнасці навуковы кіраўнік кіруецца заканадаўствам у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны, архітэктурнай, будаўнічай і горадабудаўнічай дзейнасці і дадзенай Інструкцыяй.

5. Навуковы кіраўнік у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь атрымлівае плату за выкананне сваіх абавязкаў і функцый і кампенсацыю за звязаныя з гэтым выдаткі за кошт юрыдычнай або (і) фізічнай асобы, у тым ліку індывідуальнага прадпрымальніка, зацікаўленай у выкананні работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Рэалізацыю правоў і абавязкаў навуковага кіраўніка адміністрацыяй і эканамічнымі мерамі павінен забяспечваць заказчык распрацоўкі навукова-праектнай дакументацыі і правядзення рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці.

6. Затраты навуковага кіраўніка, звязаныя з ажыццяўленнем кіраўніцтва ходам работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, у тым ліку правядзенні аўтарскага нагляду за выкананнем гэтых работ, вызначаюцца на падставе дагавора паміж заказчыкам і навуковым кіраўніком.

ГЛАВА 2

ПАРАДАК НАЗНАЧЭННЯ НАВУКОВАГА КІРАЎНІКА

7. Назначэнне навуковага кіраўніка ажыццяўляецца Міністэрствам культуры на падставе прапаноў, накіраваных заказчыкам або кіраўніцтвам праектных ці навукова-даследчых устаноў, у складзе:

пісьмовая заява аб прызначэнні навуковага кіраўніка;

копія дыплама кандыдата, які прапанаваны на назначэнне навуковага кіраўніка;

выпіска з працоўнай кніжкі або натарыяльна засведчаная копія працоўнай кніжкі аб працы ў перыяд трох апошніх гадоў;

вытворчая характарыстыка кандыдата (за подпісам кіраўніка праектнай арганізацыі або іншага навуковага кіраўніка);

звесткі, якія пацвярджаюць наяўнасць адпаведнай кваліфікацыі і вопыту работы ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны (пералік выкананых работ, удзел у праектаванні па аб'ектам гісторыка-культурнай спадчыны, інш.).

8. Назначэнне навуковага кіраўніка для выканання работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях катэгорый "0", "1", "2" ажыццяўляецца Міністэрствам культуры на падставе станоўчага рашэння па выніках разгляду гэтай прапаны на пасяджэнні Беларускай

рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь (далей – Навукова-метадычная рада).

9. Па выніках разгляду прапановы Міністэрствам культуры рыхтуецца прызначэнне навуковага кіраўніка па форме згодна з дадаткам да дадзенай Інструкцыі.

10. Падрыхтоўка прызначэння ажыццяўляецца ў 20-дзённы тэрмін з дня прыёма пісьмовай заявы з матэрыяламі, якія вызначаны у пункце 7 дадзенай Інструкцыі або прыняцця рашэння Навукова-метадычнай радай.

11. Падрыхтаванае прызначэнне накіроўваецца ў адрас заказчыка работ, (ген-) праектнай арганізацыі і ў прадпрыемства, дзе працуе навуковы кіраўнік.

ГЛАВА 3 ПРАВЫ І АБАВЯЗКІ НАВУКОВАГА КІРАЎНІКА

12. Навуковы кіраўнік ажыццяўляе агульнае кіраўніцтва працэсам праектавання і павінен быць уключаны ў склад творчага калектыву і пералік асоб, якія ажыццяўляюць аўтарскі нагляд за выкананнем работ на аб'екце, незалежна ад таго, якая праектная арганізацыя з'яўлялася (ген-) праектыроўшчыкам і распрацоўвала навукова-праектную дакументацыю.

13. Навуковы кіраўнік мае права прыпыняць правядзенне асобных відаў работ, аб чым робіцца запіс у журнале аўтарскага нагляду:

пры неабходнасці даследавання і фіксацыі недаследаваных частак і дэталаў гісторыка-культурнай каштоўнасці або нанова выяўленых яе адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей;

для прыняцця мер для захавання нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у выпадках стварэння пагрозы знішчэння гісторыка-культурных каштоўнасцей;

пры прычыненні любых відаў шкоды гісторыка-культурным каштоўнасцям, пагаршэнні тэхнічнага стану або стварэнні пагрозы такога пагаршэння;

у выпадках правядзення работ, якія могуць выклікаць навукова неабгрунтаваныя змяненні гісторыка-культурнай каштоўнасці і пагаршэнне ўмоў яе ўспрымання;

пры адступленні ад рашэнняў навукова-праектнай дакументацыі і ўказанняў навуковага кіраўніка ў ходзе правядзення рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ.

14. Навуковы кіраўнік мае права патрабаваць ад усіх выканаўцаў і ўдзельнікаў рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ выканання патрабаванняў заканадаўства аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны і дадзенай Інструкцыі, іншых актаў заканадаўства.

Указанні навуковага кіраўніка з'яўляюцца абавязковымі для заказчыка, усіх службовых асоб, праектных арганізацый, падрадных вытворчых арганізацый і могуць быць адменены толькі Міністэрствам культуры па выніках разгляду сутнасці справы Навукова-метадычнай радай.

15. Навуковы кіраўнік абавязаны:

ажыццяўляць каардынацыю дзейнасці ўсіх падраздзяленняў, занятых у распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі.

прымаць удзел у падрыхтоўцы і прадстаўленні на ўзгадненне абгрунтаванай праграмы навукова-даследчых работ;

забяспечваць выкананне натуральных даследаванняў гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку з неабходнай фіксацыяй і аналізам у працэсе вытворчасці работ, і распрацоўку навукова-праектнай дакументацыі ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенай Інструкцыі;

забяспечваць дакладнасць і паўнату вынікаў натуральных даследаванняў гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць навуковую абгрунтаванасць і адпаведнасць прымаемых праектных рашэнняў пры ўмове зберажэння адметных вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць сваечасовае вырашэнне ўсіх пытанняў па навукова-праектнай дакументацыі, што ўзнікаюць у працэсе рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць узаемадзеянне падраздзяленняў і суб'ектаў гаспадарчай дзейнасці, задзейнічаных у распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі;

сумесна з заказчыкам забяспечваць вырашэнне ўсяго комплексу пытанняў па распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі пры атрыманні ў адпаведных службах дазваляльна-узгадняльнай дакументацыі і, у выпадку неабходнасці, з органамі пазаведамаснай экспертызы праектаў;

прымаць удзел ва ўзгадненні і абароне выкананай навукова-праектнай дакументацыі;

ажыццяўляць кантроль за выкананнем работ у адпаведнасці з зацверджанай ва ўстаноўленым парадку навукова-праектнай дакументацыяй;

забяспечваць навуковую фіксацыю гісторыка-культурнай каштоўнасці ў працэсе правядзення работ, фотафіксацыю да пачатку, у працэсе, а таксама пасля заканчэння работ;

фіксаваць у адзіным для ўсіх відаў работ журнале аўтарскага нагляду ўсе заўвагі ў ходзе выканання работ;

прымаць удзел у рабоце камісій па прыёму завершаных этапаў рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама пасля завяршэння работ па аб'екту;

рыхтаваць навукова-рэстаўрацыйныя справаздачы для атрымання дазволаў на выкананне работ і заключэнняў Міністэрства культуры аб уводзе аб'екта будаўніцтва ў эксплуатацыю.

16. Выкананне абавязкаў, ускладзеных на навуковага кіраўніка, можа быць прыпынена пасля ўвода аб'екта ў эксплуатацыю, або ў выпадках, якія вызначаны заканадаўствам.

Адзначаныя ў абзацы першым гэтага пункта абавязкі могуць быць працягнуты ў сувязі з пачаткам новых рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці на падставе адпаведнага запіса ў дазvole Міністэрства культуры на выкананне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці. У гэтым выпадку новага прызначэння навуковага кіраўніка не патрабуецца, калі не агаворына іншага ў падрыхтаваным у адпаведным парадку прызначэнні.

Дадатак
да Інструкцыі аб парадку назначэння
навуковага кіраўніка пры выкананні
работ на гісторыка-культурнай
каштоўнасці, яго правы і абавязкі

ФОРМА

ЗАЦВЯРДЖАЮ
Намеснік Міністра культуры
Рэспублікі Беларусь

_____ *подпіс* _____ *Ініцыялы, прозвішча*
«__» _____ 200__ г.
_____ *М.П.*

ПРЫЗНАЧЭННЕ
навуковага кіраўніка
ад «__» _____ 20__ г. № ____ / ____

У адпаведнасці з артыкулам 41 Закона Рэспублікі Беларусь “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) на падставе рашэння Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай Рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь ад “__” _____ 200__ г. (пракакол № __, пункт __) або па прадстаўленню _____ (пісьмо ад _____ № _____)

_____ *указаць патрэбнае*
назначыць _____
_____ *прозвішча, імя, імя па бацьку, пасада, назва арганізацыі*

навуковым кіраўніком пры выкананні работ
на гісторыка-культурнай
каштоўнасці катэгорыі
“__” _____
_____ *назва гісторыка-культурнай каштоўнасці, адрас*

якая пад шыфрам _____ уключана ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, на падставе пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад _____ № _____ (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2007 г., № ____).

_____ *Іншыя патрабаванні*
Начальнік упраўлення па ахове
гісторыка-культурнай спадчыны
і рэстаўрацыі Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь

_____ *Подпіс, ініцыялы, прозвішча*

Разаслана: _____

юрдычная назва заказчыка, праектнай арганізацыі, арганізацыі дзе працуе навуковы кіраўнік

Навуковы кіраўнік мае права:

прыпыняць правядзенне асобных відаў работ, аб чым робіцца запіс у журнале аўтарскага нагляду:

пры неабходнасці даследавання і фіксацыі недаследаваных частак і дэталей гісторыка-культурнай каштоўнасці або нанова выяўленых яе адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей;

для прыняцця мер для захавання нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у выпадках стварэнні пагрозы знішчэння гісторыка-культурных каштоўнасцей;

пры прычыненні любых відаў шкоды гісторыка-культурным каштоўнасцям, пагаршэнні тэхнічнага стану або стварэнні пагрозы такога пагаршэння;

у выпадках правядзення работ, якія могуць выклікаць навукова неабгрунтаваныя змяненні гісторыка-культурнай каштоўнасці і пагаршэнне ўмоў яе ўспрымання;

пры адступленні ад рашэнняў навукова-праектнай дакументацыі і ўказанняў навуковага кіраўніка ў ходзе правядзення рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ.

Навуковы кіраўнік абавязаны:

ажыццяўляць каардынацыю дзейнасці ўсіх падраздзяленняў, занятых у распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі.

прымаць удзел у падрыхтоўцы і прадстаўленні на ўзгадненне абгрунтаванай праграмы навукова-даследчых работ;

забяспечваць выкананне натуральных даследаванняў гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку з неабходнай фіксацыяй і аналізам у працэсе вытворчасці работ, і распрацоўку навукова-праектнай дакументацыі ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенай Інструкцыі;

забяспечваць дакладнасць і паўнату вынікаў натуральных даследаванняў гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць навуковую абгрунтаванасць і адпаведнасць прымаемых праектных рашэнняў пры умове зберажэння адметных вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць сваечасовае вырашэнне ўсіх пытанняў па навукова-праектнай дакументацыі, што ўзнікаюць у працэсе рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць узаемадзеянне падраздзяленняў і суб'ектаў гаспадарчай дзейнасці, задзейнічаных у распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі;

сумесна з заказчыкам забяспечваць вырашэнне ўсяго комплексу пытанняў па распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі пры атрыманні ў адпаведных службах дазваляльна-узгадняльнай дакументацыі і, у выпадку неабходнасці, з органамі пазаведамаснай экспертызы праектаў;

прымаць удзел ва ўзгадненні і абароне выкананай навукова-праектнай дакументацыі;

ажыццяўляць кантроль за выкананнем работ у адпаведнасці з зацверджанай ва ўстаноўленым парадку навукова-праектнай дакументацыяй;

забяспечваць навуковую фіксацыю гісторыка-культурнай каштоўнасці ў працэсе правядзення работ, фотафіксацыю да пачатку, у працэсе, а таксама пасля заканчэння работ;

фіксаваць у адзіным для ўсіх відаў работ журнале аўтарскага нагляду ўсе заўвагі ў ходзе выканання работ;

прымаць удзел у рабоце камісій па прыёму завершаных этапаў рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама пасля завяршэння работ па аб'екту;

рыхтаваць навукова-рэстаўрацыйныя справаздачы для атрымання дазвонаў на выкананне работ і заключэнняў Міністэрства культуры аб уводзе аб'екта будаўніцтва ў эксплуатацыю.

ЗАЦВЕРДЖАНА
пастанова Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
“ 21 ” мая 2007 г. № 21

ІНСТРУКЦЫЯ
аб складзе, парадку распрацоўкі і
зацвярджэння праектаў зон аховы
нерухомых матэрыяльных гісторыка-
культурных каштоўнасцей

ГЛАВА 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзеная Інструкцыя распрацавана ў адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года «Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь» (Нацыянальны рэестр правых актаў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) і Законам Рэспублікі Беларусь ад 5 июля 2004 года «Аб архітэктурнай, горадабудаўнічай і будаўнічай дзейнасці ў Рэспубліцы Беларусь» (Нацыянальны рэестр правых актаў Рэспублікі Беларусь, 2004 г., № 109, 2/1049; 2006 г., № 106, 2/1233; № 122, 2/1259) і ўстанаўлівае склад, парадак распрацоўкі і зацвярджэння праектаў зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей.

2. Патрабаванні, вызначаныя ў дадзенай Інструкцыі, накіраваны на забеспячэнне захавання нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей - гісторыка-культурных каштоўнасцей) і іх навакольнага асяроддзя і абавязковы для выканання пры ажыццяўленні архітэктурнай, горадабудаўнічай, будаўнічай, гаспадарчай і іншай дзейнасці.

Праекты зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей – праект зон аховы) распрацоўваюцца для кожнай гісторыка-культурнай каштоўнасці.

3. Устаноўленыя граніцы зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей і рэжымы іх выкарыстання павінны быць адлюстраваны ў адпаведным горадабудаўнічым кадастры.

Граніцы зон аховы наносяцца на асноўны чарцёж генеральнага плана населенага пункта або тэрытарыяльнай арганізацыі пэўнай мясцовасці, пазначаюцца на чарцяжах праектаў дэталнай планіроўкі.

4. Адступленні ад устаноўленых праектам зон аховы рэжымаў утрымання і выкарыстання зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей забаронены.

5. У выпадку выяўлення новых гістарычных звестак, якія мяняюць уяўленне аб характары антрапагеннага і (або) прыроднага асяроддзя, якое акружае гісторыка-культурную каштоўнасць, можа быць праведзена карэктыроўка праекта зон аховы і зацвярджэнне яго ў парадку, прадугледжаным заканадаўствам і дадзенай Інструкцыяй.

ГЛАВА 2 СКЛАД, ГРАНІЦЫ, РЭЖЫМЫ ЎТРЫМАННЯ І ВЫКАРЫСТАННЯ ЗОН АХОВЫ

6. Зоны аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей – зоны аховы) – гэта спецыяльна ўстаноўленыя тэрыторыі, прызначаныя для забеспячэння захаванасці нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх навакольнага асяроддзя.

7. Для гісторыка-культурных каштоўнасцей устанаўліваюцца наступныя зоны аховы:

- ахоўная зона;
- зона рэгулявання забудовы;
- зона аховы ландшафту;
- зона аховы культурнага пласта.

Неабходны склад зон аховы вызначаецца для кожнай гісторыка-культурнай каштоўнасці індывідуальна і можа ўключаць як усе зоны аховы, так і некаторыя з іх.

Памер, канфігурацыя зон аховы, адлегласць граніц зон аховы ад гісторыка-культурнай каштоўнасці вызначаюцца на стадыі распрацоўкі праекта зон аховы і ўстанаўліваюцца на падставе праведзеных навукова-даследчых работ з улікам асаблівасцей планіровачнай структуры.

Для кожнай зоны аховы ўстанаўліваюцца рэжымы іх утрымання і выкарыстання, якія прадугледжваюць абмежаванні або поўную забарону дзейнасці, якая стварае пагрозу захаванню гісторыка-культурным каштоўнасцям і (або) іх навакольнаму асяроддзю.

8. Ахоўная зона – гэта тэрыторыя, якая непасрэдна акружае гісторыка-культурную каштоўнасць.

Ахоўная зона прызначана для забеспячэння фізічнай і эстэтычнай захаванасці гісторыка-культурнай каштоўнасці і яе навакольнага асяроддзя, выяўлення архітэктурна-мастацкай, горадабудаўнічай і планіровачнай якасці гісторыка-культурнай каштоўнасці, мэтазгоднага выкарыстання і найлепшага зрокавага ўспрымання.

У ахоўнай зоне павінны быць забяспечаны неабходныя для захаванасці гісторыка-культурнай каштоўнасці гідрагеалагічнае становішча, чысціня паветранага басейна і вадаёмаў, абарона ад дынамічных уздзеянняў і пажарная бяспека.

8.1. Рэжымы ўтрымання і выкарыстання ахоўнай зоны вызначаюцца з улікам гісторыка-культурнай каштоўнасці. Ахоўная зона мае асабліва строгі рэжым утрымання і выкарыстання.

Рэжымамі ўтрымання і выкарыстання ахоўнай зоны павінна быць прадугледжана:

захаванне сістэмы каштоўнай гістарычнай планіроўкі ці яе фрагментаў, каштоўнай архітэктурнай забудовы і прыроднага ландшафту;

забеспячэнне найбольш спрыяльных умоў агляду, якія выяўляюць вартасці гісторыка-культурнай каштоўнасці;

рэзерванне магчымасцей аднаўлення раней страчаных элементаў і параметраў гісторыка-культурнай каштоўнасці;

ліквідацыя або нейтралізацыя дысгарманічных элементаў, што парушаюць цэласнасць успрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці;

выключэнне дзейнасці, якая пагражае захаванню гісторыка-культурнай каштоўнасці, рэгенерацыі гісторыка-горадабудаўнічага ці прыроднага асяроддзя;

забарона новага будаўніцтва;

вызначэнне ўмоў абмежаванняў пры правядзенні гаспадарчай дзейнасці.

У ахоўнай зоне могуць выконвацца наступныя віды работ:

звязаныя з захаваннем і аднаўленнем планіроўкі, будынкаў, збудаванняў і добраўпарадкаваннем тэрыторый, якія фарміруюць гістарычнае асяроддзе і акружэнне гісторыка-культурнай каштоўнасці;

звязаныя з упарадкаваннем дарог і дарожак, вонкавага асвятлення, азеляненнем, усталяваннем стэндаў і вітрын, што адносяцца да гісторыка-культурнай каштоўнасці, забеспячэннем іншых форм добраўпарадкавання, выкліканых патрабаваннямі сучаснага выкарыстання, але не парушаючых гістарычна каштоўнае горадабудаўнічае і (або) прыроднае асяроддзе, традыцыйны ландшафт;

звязаныя з вывадам з ахоўнай зоны прамысловых прадпрыемстваў, буйных майстэрняў, складоў, ліквідацыяй або нейтралізацыяй дысгарманічных пабудов, якія могуць быць заменены будынкамі, збудаваннямі ці зялёнымі пасадкамі, што не перашкаджаюць захаванню і ўспрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці;

і іншыя, прадугледжаныя праектам зон аховы.

Праектам зон аховы можа быць прадугледжана вывад прамысловых прадпрыемстваў, буйных рамонтных майстэрняў і складоў, што прычыняюць фізічныя і эстэтычныя страты гісторыка-культурным

каштоўнасцям і выклікаюць значныя грузавыя і транспартныя нагрузкі, прыводзяць да забруджвання глебы, паветра і вадаёмаў.

Тэрыторыя ахоўнай зоны павінна быць даступна для навуковага даследавання і для наведванняў.

8.2. Граніцы ахоўнай зоны ўстанаўліваюцца зыходзячы з умоў фізічнага захавання гісторыка-культурнай каштоўнасці і яе найлепшага ўспрымання. У граніцы ахоўнай зоны ўключаюцца тэрыторыя адкрытай прасторы, прылеглая да каштоўнасці, і ўчасткі з гістарычнай і мастацка-каштоўнай забудовай, ландшафтам.

Пры бліжэйшым размяшчэнні некалькіх не звязаных паміж сабой гісторыка-культурных каштоўнасцей мэтазгоднай прызнаецца распрацоўка ахоўнай зоны, якая з'яўляецца агульнай для гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама стварае ўмовы выяўлення традыцыйнага антрапагеннага і (або) прыроднага асяроддзя.

Граніцы ахоўнай зоны неабходна сумяшчаць з граніцамі планіровачных або прыродных аб'ектаў: габарытамі кварталаў, вуліцамі, плошчамі, дарогамі, берагамі рэк, рвамі, ляснымі ўзлескамі і іншымі.

Граніцы ахоўных зон з граніцамі гісторыка-культурнай каштоўнасці павінны наносіцца на падаснову пры распрацоўцы генеральнага плана і дэталёвага плана.

9. Зона рэгулявання забудовы – гэта тэрыторыя, неабходная для захавання ці рэгенерацыі гістарычна абумоўленай сістэмы планіроўкі, архітэктурнага, прыроднага акружэння і прасторавай структуры, для замацавання значэння гісторыка-культурнай каштоўнасці ў антрапагенным і (або) прыродным асяроддзі, стварэння неабходных умоў успрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці.

9.1. Рэжым утрымання і выкарыстання зоны рэгулявання забудовы вызначаецца ўмовамі захавання своеасаблівасці архітэктурнага абрыса гістарычнай часткі населенага пункта і (або) прыроднага асяроддзя, якія акружаюць гісторыка-культурную каштоўнасць, выключэння магчымасці скажэння характару гістарычных планіроўкі, забудовы і (або) ландшафта, неспрыяльнага ўздзеяння новага будаўніцтва на гісторыка-культурныя каштоўнасці, ансамблі, панараму, сілуэт.

Рэжым выкарыстання ўлічвае канкрэтную сітуацыю ўзаемаўплыву гісторыка-культурных каштоўнасцей і новай забудовы.

У зоне рэгулявання забудовы:

захоўваюцца сістэма каштоўнай гістарычнай планіроўкі ці яе фрагменты, каштоўныя збудаванні і элементы ландшафту;

ствараюцца ўмовы, спрыяльныя для зроковага ўспрыняцця гісторыка-культурных каштоўнасцей;

замацоўваецца ці аднаўляецца горадафарміруючае або тэрытарыяльнае значэнне гісторыка-культурных каштоўнасцей у архітэктурна-прасторавай арганізацыі населенага пункта або ландшафта;

прадугледжваецца ліквідацыя ці нейтралізацыя дысгарманічных элементаў, што парушаюць цэласнасць кампазіцыі гісторыка-культурнай каштоўнасці;

устаўляюцца абмежаванні на новае будаўніцтва і рэжым рэгулявання гаспадарчай дзейнасці;

вызначаюцца патрабаванні па рэканструкцыі існуючай забудовы па функцыянальнаму прызначэнню, вышыні, характару архітэктурных элементаў, працягласці і маштабнасці будынкаў, выкарыстанню будаўнічых матэрыялаў, каляроваму рашэнню фасадаў, размяшчэнню вонкавай рэкламы, характару азелянення, прыёмам добраўпарадкавання і іншых паказчыках.

У залежнасці ад гістарычнай каштоўнасці планіроўкі і забудовы, іх месцазнаходжання ў дачыненні да гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх значэння ў фарміраванні асяроддзя вызначаны наступныя віды рэгулявання забудовы:

тэрыторыі, якія непасрэдна прылягаюць да ахоўных зон гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама да участкаў з гістарычна-каштоўнай планіроўкай, забудовай і (або) ландшафтам, дзе рэгуляванне новага будаўніцтва падпарадкавана асноўным заканамернасцям гістарычнай забудовы населенага пункта або традыцыйнага ландшафту, з захоўваннем агульнай маштабнай адпаведнасці новых будынкаў і збудаванняў, а таксама з улікам асаблівасцей гістарычнага асяроддзя;

тэрыторыі, адносна аддаленыя ад гісторыка-культурных каштоўнасцей, з планіроўкай, якая не мае дачынення да гістарычнай забудовы, на якой рэгуляванне вызначаецца задачамі агульнага кампазіцыйнага паяднання, захавання значэння гісторыка-культурных каштоўнасцей у забудове, у панараме населенага пункта і структуры ландшафта.

У зоне рэгулявання забудовы не дазваляецца размяшчаць новыя прамысловыя прадпрыемствы, транспартна-складскія і іншыя збудаванні, якія ствараюць транспартныя нагрузкі, вядуць да забруджвання паветранага і воднага басейнаў, з'яўляюцца небяспечнымі ў пажарных адносінах і выбухованебяспечнымі.

У зоне рэгулявання забудовы не дапускаецца будаўніцтва транспартных магістралей і развязак, эстакад, мастоў і іншых інжынерных збудаванняў, якія парушаюць гістарычны выгляд населенага пункта і традыцыйнае прыроднае асяроддзе.

9.2. Граніцы зоны рэгулявання забудовы вызначаюцца зыходзячы з зоны бачнасці гісторыка-культурнай каштоўнасці і візуальнага ўспрымання

прыроднага антрапагеннага і прыроднага асяроддзяў ад гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасці.

У граніцы зоны рэгулявання забудовы ўключаюцца тэрыторыі з гістарычнай планіровачнай і аб'ёмна-прасторавай структурай, а таксама з новай забудовай, у залежнасці ад месцазнаходжання асноўных кропак агляду гісторыка-культурных каштоўнасцей і гарадскіх панарам, неабходнасці забеспячэння рэгулявання вышыні і габарытаў новай забудовы на ўсю глыбіню бачнасці, які разгортваецца з гэтых кропак.

Для забеспячэння спрыяльных умоў візуальнага ўспрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх комплексаў неабходна:

не засланяць гісторыка-культурныя каштоўнасці новымі будынкамі ў кропках і зонах найлепшага візуальнага ўспрымання;

пазбягаць размяшчэння ў зоне бачнасці гісторыка-культурных каштоўнасцей новых будынкаў, якія фарміруюць неспрыяльны для ўспрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей фон;

улічваць басейн бачнасці – зону актыўнага уплыву гісторыка-культурных каштоўнасцей пры ажыццяўленні комплекснай градабудаўнічай рэканструкцыі тэрыторыі.

Граніцы зоны рэгуляванай забудовы вызначаюцца на падставе вывучэння гістарычна-архіўных і бібліяграфічных даследаванняў, аналізу дадзеных натурнага даследавання і фатаграфічных фіксацый, якія выяўляюць межы кампазіцыйнага ўздзеяння гістарычных збудаванняў і ансамбляў на навакольнае асяроддзе, а таксама разлікамі габарытаў новай забудовы, якая не павінна парушаць гістарычнае асяроддзе і адмоўна ўплываць на кампазіцыйную ролю гісторыка-культурных каштоўнасцей.

Граніцы зоны рэгулюемай забудовы неабходна сумяшчаць з планіровачнымі або прыроднымі межамі: габарытамі кварталаў, вуліцамі, дарогамі, плошчамі і г.д.

10. Зона аховы ландшафту – тэрыторыя, неабходная для захавання або рэгенерацыі ландшафта, што акружае гісторыка-культурную каштоўнасць.

Зона аховы ландшафта ўключае прыроднае акружэнне гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку рэльеф, на якім вызнаецца месцазнаходжанне будынкаў і збудаванняў, што ўздзейнічаюць на цэласнасць успрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей.

10.1. Рэжым утрымання і выкарыстання зоны аховы ландшафту вызначаецца ўмовам і выкарыстання зоны аховы ландшафту, які кампазіцыйна звязаны з гісторыка-культурнай каштоўнасцю.

У зоне аховы ландшафту:

захоўваецца гістарычна каштоўны рэльеф, водныя сістэмы, лясныя масівы, сельскія ландшафты і іншыя прыродныя аб'екты, якія гістарычна звязаны з гісторыка-культурнай каштоўнасцю;

забяспечваецца выяўленне гістарычнай ролі ландшафта ва ўспрыманні гісторыка-культурных каштоўнасцей;

аднаўляюцца лясы, праводзяцца мерапрыемствы па абароне лугавых, берагавых і іншых тэрыторый ад апоўзняў, размыва, умацоўваюцца схілы, яры, праводзяцца іншыя неабходныя прыродаахоўныя мерапрыемствы;

прадугледжваецца ліквідацыя або нейтралізацыя дысгарманічных элементаў ландшафта;

забараняецца або рэгулюецца будаўнічая і гаспадарчая дзейнасць.

На тэрыторыі зоны аховы ландшафту дапускаецца гаспадарчая дзейнасць, якая не наносіць шкоды ландшафту і не скажае яго, не патрабуе ўзвядзення новых капітальных пабудоў, якія скажаюць традыцыйнае прыроднае асяроддзе гісторыка-культурнай каштоўнасці. У адпаведнасці з умовамі рэжыма на вызначаных участках зоны аховы ландшафта магчымы сенакос, выпас жывёлы, палявыя, агародныя і іншыя работы, якія не вядуць да змянення навакольнага асяроддзя.

Адкрытыя паляны і сенажаці могуць быць выкарыстаны для эпізадычных масавых свят і гулянняў без будаўніцтва стацыянарных збудаванняў.

10.2. Граніцы зоны аховы ландшафта ўстанаўліваюцца зыходзячы з узаемасувязі гісторыка-культурнай каштоўнасці з прыроднымі ландшафтамі.

У граніцы зоны аховы ландшафта ўключаюцца тэрыторыі як натуральна прыродныя, так і тыя, што знаходзяцца пад антрапагенным ўздзеяннем, у залежнасці ад ступені ўрбанізацыі тэрыторыі.

У граніцах зоны аховы ландшафта павінна быць захавана або адноўлена характэрнае прыроднае асяроддзе (рэльеф, водныя сістэмы, лясы, палі, сельскі ландшафт і іншае).

Граніцы зоны аховы ландшафту неабходна сумяшчаць з планіровачнымі або прыроднымі межамі (вуліцамі, дарогамі, броўкамі схілаў, лініямі берагавой паласы, узлескамі і г.д.).

11. Зона аховы культурнага пласта – гэта тэрыторыя, якая прылягае да гісторыка-культурнай каштоўнасці, звязаная з ёю гістарычна і функцыянальна і неабходна для захавання археалагічных аб'ектаў.

Зона аховы культурнага слоя ўстанаўліваецца для выяўлення, захавання і даследавання аб'ектаў археалогіі.

У зоне аховы культурнага пласта неабходна прадугледжваць правядзенне будаўнічых і земляных работ з умовай прыняцця неабходных мер па ахове археалагічных аб'ектаў у парадку, устаноўленым заканадаўствам.

Граніцы зоны аховы культурнага пласта ўстанаўліваюцца на падставе архіўна-бібліяграфічных і археалагічных звестак.

У граніцы зоны аховы культурнага пласта ўключаюцца тэрыторыі, якія ўтрымліваюць матэрыяльныя аб'екты ці іх комплексы, што ўзніклі ў выніку жыццядзейнасці чалавека ад яго з'яўлення да перыяду новай гісторыі і выяўлены на аснове спецыяльных археалагічных метадаў.

12. Рэжымы ўтрымання і выкарыстання зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей садова-паркавага і ландшафтнага мастацтва вызначаюцца з улікам патрабаванняў прыродаахоўнага заканадаўства.

ГЛАВА 3 ПАРАДАК РАСПРАЦОЎКІ ПРАЕКТАЎ ЗОН АХОВЫ

13. Вызначаныя згодна з главой 2 дадзенай Інструкцыі склад, граніцы, рэжымы ўтрымання і выкарыстання зон аховы адражаюцца у праекце зон аховы.

14. Распрацоўка праектаў зон аховы ажыццяўляецца праектнымі арганізацыямі, якія маюць у сваім складзе спецыялістаў, кваліфікацыя якіх пацверджана пасведчаннем на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях.

15. Заказчыкам работ могуць выступаць адпаведныя службы мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў або, па іх даручэнню, юрыдычныя, фізічныя асобы, у тым ліку індыўдуальныя прадпрымальнікі, зацікаўленыя ў правядзенні работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і на тэрыторыях, прылеглых да іх.

16. Распрацоўка праектаў зон аховы можа выконвацца толькі з дазволу Міністэрствам культуры, які выдаецца ў парадку, вызначаным заканадаўствам, пасля ўзгаднення задання на распрацоўку праекта зон аховы.

Заданне на распрацоўку праекта зон аховы складаецца распрацоўшчыкам сумесна з заказчыкам па форме згодна з дадаткам да дадзенай Інструкцыі і накіроўваецца на ўзгадненне ў Міністэрства культуры.

17. Калі апісанне граніц гісторыка-культурнай каштоўнасці адсутнічае або не вызначана ў Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, іх устанаўленне ажыццяўляецца на стадыі распрацоўкі праекта зон аховы на падставе праведзеных навукова-даследчых работ і ўносіцца ў праект зон аховы.

18. Пры разгрупаваным размяшчэнні гісторыка-культурных каштоўнасцей граніцы іх ахоўных зон могуць быць аб'яднаны.

19. Друкаванне і афармленне тлумачальнай запіскі праектаў зон аховы павінна ажыццяўляцца на аркушах фармату А4 (210x297) з наступнымі параметрамі настройкі ў рэдактары Microsoft Word:
палі старонак: верхняе і ніжняе – 20 мм, левае – 30 мм, правае – 10 мм;
шрыфт Times New Roman Сур, звычайны, памер 15 пт;
міжрадковы інтэрвал – адзінарны;
першы радок у абзацы з адступленнем 1,25 см;
выраўноўванне па шырыні і, як правіла, без пераносу слоў;
нумары старонак у цэнтры верхняга калантытула з адлегласцю 1,0-1,5 см ад верхняга краю, памер шрыфта 14 пт (першая старонка не нумаруецца).

ГЛАВА 4 СКЛАД ПРАЕКТАЎ ЗОН АХОВЫ

20. Праект зон аховы павінен змяшчаць наступныя раздзелы:
папярэднія работы;
навукова-даследчыя работы;
апісанне граніц і рэжымаў утрымання і выкарыстання зон аховы;
графічныя матэрыялы ў адпаведнасці з падпунктам 22.3. пункта 22 і пунктам 23 гэтай главы.

21. Раздзел праекта зон аховы «Папярэднія работы» рыхтуецца з мэтай азнаямлення з гісторыка-культурнай каштоўнасцю і прылеглай да яе тэрыторыі. У ходзе падрыхтоўкі раздзела праекта зон аховы «Папярэднія работы» ажыццяўляецца:

азнаямленне з дакументацыяй, прадстаўленай заказчыкам;
азнаямленне з праектнай дакументацыяй у арганізацыях горадабудаўнічага профілю, складанне іх пералікаў і зняцце копіяў;
папярэдняе натурнае азнаямленне з гісторыка-культурнай каштоўнасцю;

вызначэнне тэрыторыі для даследавання, зверка геападасновы з натурай;

папярэдняе вывучэнне літаратурных і графічных крыніц.

У раздзел «Папярэднія работы» уключаюцца наступныя матэрыялы:
заданне на распрацоўку праекта зон аховы, узгодненае Міністэрствам культуры;

апісанне гісторыка-культурнай каштоўнасці і прылеглай да яе тэрыторыі;

акт вызначэння катэгорыі складанасці, падпісаны выканаўцам і заказчыкам.

22. Раздел праекта зон аховы «Навукова-даследчыя работы» рыхтуецца з мэтай падрыхтоўкі навуковага і метадычнага абгрунтавання зон аховы гісторыка-культурнай каштоўнасці, якія ўстанаўліваюцца.

Раздел праектнай дакументацыі «Навукова-даследчыя работы» уключае выкананне наступных работ: гісторыка-архіўныя, бібліяграфічныя і натурныя даследаванні.

22.1. Гісторыка-архіўныя і бібліяграфічныя даследаванні – гэта вывучэнне пісьмовых, літаратурных, архіўных крыніц.

Па выніках праведзеных гісторыка-архіўных і бібліяграфічных даследаванняў складаецца гістарычная даведка, якая павінна змяшчаць наступныя матэрыялы, што ўключаюцца ў тлумачальную запіску:

выпіскі з архіўных і бібліяграфічных крыніц, якія прадстаўляюць пералік гістарычных звестак аб гісторыка-культурнай каштоўнасці;

копіі гістарычных планаў і (або) карт ці іх фрагментаў, пачынаючы з найбольш ранніх, з адлюстраваннем тэрыторый, на якіх размешчаны гісторыка-культурныя каштоўнасці;

гістарычныя натурныя фотаздымкі ці малюнкi асобных будынкаў, збудаванняў, іх комплексаў або ансамбляў, горадабудаўнічых панарам, іншых неабходных для падрыхтоўкі праекта зон аховы адлюстраванняў тэрыторый, якія закранаюцца гэтым праектам;

спіс бібліяграфічных, музейных, архіўных і іншых крыніц, якія ўтрымліваюць звесткі аб гісторыка-культурнай каштоўнасці.

22.2. Натурныя даследаванні – гэта візуальнае вывучэнне характару размяшчэння і ўспрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці ў натуральных умовах. У ходзе натуральных даследаванняў праводзяць:

вывучэнне архітэктурных асаблівасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці;

даследаванне планіровачнай і прасторавай структуры тэрыторыі, дзе размешчана гісторыка-культурная каштоўнасць, і асаблівасцей яе гістарычнага фарміравання; сістэмы вуліц, плошчаў, дарог, заселеных і незаселеных, занятых расліннасцю і адкрытых тэрыторый і іх прасторавай арганізацыі, зрокавых сувязей паміж архітэктурнымі комплексамі, сувязі іх з прыродным акружэннем; аналіз ландшафта і своеасаблівасцей абрысу населенага пункту;

даследаванне забудовы населенага пункта – мастацка-гістарычнай каштоўнасці складаючых яго будынкаў і збудаванняў, вызначэнне горадафарміруючага значэння гісторыка-культурных каштоўнасцей, выяўленне аб'ектаў, якія патрабуюць захавання і надання ім статусу гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама аб'ектаў, што парушаюць архітэктурнае адзінства горадабудаўнічага комплекса або перашкаджаюць візуальнаму ўспрыманню гісторыка-культурных каштоўнасцей або ландшафту;

фотафіксацыю гісторыка-культурнай каштоўнасці ў існуючай сістэме планіровачнай структуры з вызначэннем найбольш значных відавых кропак;

ландшафтны аналіз тэрыторыі – адлюстраванне асаблівасцей прыроднага ландшафту і візуальнага ўспрымання прыродных і архітэктурных дамінант, выяўленне каштоўных і дысаніруючых элементаў;

вызначэнне межаў распаўсюджвання культурнага пласта і яго магутнасці на тэрыторыі праектавання на падставе апублікаваных звестак;

апісанне прынцыпаў ацэнкі забудовы, яе тыпалогіі, парадак аднясення тых ці іншых аб'ектаў да дысгарманічных, тлумачэнне прынятых умоўных адзнак, пералік гісторыка-культурных каштоўнасцей, рэкамендацыі па правядзенню неабходных мерапрыемстваў, звязаных з выкарыстаннем нерухомых гісторыка-культурных каштоўнасцей, іх асяроддзя, а таксама па ліквідацыі парушэнняў, якія прычыняюць шкоду гісторыка-культурным каштоўнасцям і іх асяроддзю.

22.3. Па выніках праведзеных натуральных даследаванняў у праект зона аховы уключаюцца наступныя чарцяжы:

«гісторыка-архітэктурны апорны план» (маштаб 1:5000 – 1:2000; 1:500), на якім павінны быць нанесены ўсе нерухомыя гісторыка-культурныя каштоўнасці, іншыя будынкi і збудаванні, аб'екты, што фарміруюць асяроддзе, у тым ліку сістэмы і элементы планіроўкі, сувязі, якія маюць гістарычную і горадафарміруючую значнасць, традыцыйныя месцы зрокавага ўспрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці і панарамы забудовы, якая ўключае гісторыка-культурную каштоўнасць;

«схема ландшафтнага аналізу» (маштаб 1:5000 – 1:2000; 1:500), якая выяўляе існуючыя найбольш значныя элементы і сістэмы ландшафта, існуючыя і (або) страчаныя відавыя сувязі, зону найлепшага візуальнага ўспрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей, якая вызначаецца на адлегласці ад 250 да 350 метраў ад гісторыка-культурнай каштоўнасці, у залежнасці ад якасці бачнасці ўсіх яе дэталей. Канфігурацыя зоны вызначаецца ў асноўным эмпірычна на месцы і залежыць ад характару рэльефа, планіроўкі, характару навакольнай забудовы і расліннасці. Басейн бачнасці гісторыка-культурных каштоўнасцей і дамінант вызначаецца агульным характарам рэльефа, размяшчэннем гісторыка-культурных каштоўнасцей, дамінант і іх вышыняй. Мяжа басейна бачнасці можа быць вызначана толькі на мясцовасці і пацверджана фотафіксацыяй;

графічныя матэрыялы, панарамы, перспектывы, разгорткі, фота з прыроды, якія характарызуюць працэс развіцця і сучасны стан гісторыка-культурнай каштоўнасці, асяроддзя і тэрыторыі, прылеглай да каштоўнасці.

На чарцяжах паказваецца пералік умоўных пазначэнняў, неабходных для графічнага складання гісторыка-архітэктурнага апорнага плана:

гісторыка-культурныя каштоўнасці, уключаныя ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь;
каштоўнае гісторыка-архітэктурнае асяроддзе;
шэраговае гісторыка-архітэктурнае асяроддзе;
нейтральная забудова;
дысаніруючая забудова;
археалагічныя аб'екты і (або) тэрыторыі з наяўным культурным пластам;
чырвоныя лініі кварталаў гістарычна каштоўнай планіровачнай структуры;
напрамкі вуліц, якія захаваліся з мінулага;
межы домаўладанняў;
зьяленыя пасадкі, якія захаваліся з мінулага;
мяжа тэрыторыі гістарычнай часткі населенага пункта;
кропкі візуальных панарамных раскрыццяў;
тэрыторыі кварталаў забудовы;
прамыслова-складскія тэрыторыі;
крутыя схілы тэрас і рвоў;
зьяленыя пасадкі агульнага карыстання;
пабудова схем гістарычных этапаў змянення праекціровачнай і аб'ёмна-прасторавай структуры развіцця і інш.

23. У раздзеле праекта зон аховы «Граніцы, рэжымы ўтрымання і выкарыстання зон аховы» даецца апісанне граніц гісторыка-культурнай каштоўнасці, зон аховы, іх рэжымаў утрымання і выкарыстання з абгрунтаваннем прынятых у праекце рашэнняў, падрабязным апісаннем прывязак граніц зон аховы да антрапагенных і (або) прыродных аб'ектаў, удакладненнем рэжыма выкарыстання і ўтрымання тэрыторый зон аховы ў адпаведнасці з канкрэтнымі ўмовамі кожнай зоны або розных іх участкаў.

Чарцёж «Граніцы зон аховы» рыхтуецца нанясеннем на план населенага пункта, на якім паказана планіроўка тэрыторыі, прылеглай да гісторыка-культурнай каштоўнасці ў маштабе 1:5000 – 1:500. На чарцяжы «Граніцы зон аховы» наносацца таксама і граніцы гісторыка-культурнай каштоўнасці.

ГЛАВА 5 ЗАЦВЯРДЖЭННЕ ПРАЕКТАЎ ЗОН АХОВЫ

24. Праекты зон аховы зацвярджаюцца пастановай Міністэрства культуры.

25. Для зацвярджэння праекта зон аховы заказчыкам (або па яго даручэнню праектыроўшчыкам) ў Міністэрства культуры накіроўваюцца:

пісьмо-заява аб зацвярдженні праекта зон аховы ў вольнай форме;

1 камплект праекта зон аховы ў складзе, які вызначаны главой 4 дадзенай Інструкцыі (для разгляду і перадачы ў Банк звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне);

раздзел праекта “Граніцы і рэжымы ўтрымання зон аховы” (тэкставыя і графічныя матэрыялы) у 2 экзэмплярах і на электронным носьбіце (для афармлення дадатку да пастановы Міністэрства культуры, для яго зацвярджэння);

копія папярэдняга ўзгаднення масцовым выканаўчым і распарадчым органам, на тэрыторыі якога размешчана гісторыка-культурная каштоўнасць.

26. Зацвярдженне праектаў зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі “0”, “1”, “2” ажыццяўляецца на падставе станоўчага заключэння Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь (далей - Навукова-метадычная рада).

Неадобраны Навукова-метадычнай радай праект зон аховы не падлягае зацвярдженню і павінен быць дапрацаваны з улікам заўваг.

27. Падрыхтоўка і прыняцце пастановы Міністэрства культуры ажыццяўляецца ў 30-дзённы тэрмін з дня падачы пісьма-заявы пры ўмове выканання патрабаванняў, вызначаных дадзенай Інструкцыяй, або рашэння Навукова-метадычнай рады.

28. У выпадку немагчымасці падрыхтоўкі пастановы аб зацвярдженні праекта зон аховы Міністэрствам культуры рыхтуецца заключэнне па навукова-праектнай дакументацыі ўстаноўленай формы з указаннем прычын адмовы ў зацвярдженні праекта зон аховы.

29. Копіі пастановы Міністэрства культуры аб зацвярдженні праекта зон аховы накіроўваюцца заказчыку работ і ў мясцовы выканаўчы і распарадчы орган, на тэрыторыі якога размешчана гісторыка-культурная каштоўнасць.

Дадатак
да Інструкцыі аб складзе, парадку
распрацоўкі і зацвярджэння праектаў
зон аховы нерухомых матэрыяльных
гісторыка-культурных каштоўнасцей
ФОРМА

УЗГОДНЕНА

Начальнік упраўлення па ахове
гісторыка-культурнай спадчыны і
рэстаўрацыі Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь

_____ *подпіс* _____ *Ініцыялы, прозвішча,*
« _____ » _____ 200 _____ г.
_____ *М.П.*

ЗАДААННЕ НА РАСПРАЦОЎКУ ПРАЕКТА ЗОН АХОВЫ

Згодна з артыкулам 29 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года «Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь» (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) распрацаваць праект зон аховы для

гісторыка-культурнай
каштоўнасці катэгорыі “ _____ ”

_____ *назва згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь і дата стварэння*

размешчанай

_____ *месцазнаходжанне*

Заказчык

_____ *юрыдычная назва*

Падстава для распрацоўкі
праекта зон аховы

пісьмо-заказ ад _____ № _____,

дазвол Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь на
выкананне работ на гісторыка-
культурных каштоўнасцях

ад _____ № _____

Праектная арганізацыя

_____ *юрыдычная назва*

Тэрмін і чарговасць
праектавання

_____ *тэрмін выканання работ, від работ*

Асобыя ўмовы - вызначэнне граніц і рэжымаў утрымання і выкарыстання зон аховы гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Іншыя ўмовы і патрабаванні па распрацоўцы праекта зон аховы _____

Заказчык:

_____ *пасада* _____ *подпіс* _____ *Ініцыялы, прозвішча*
М.П.

Праектная арганізацыя

_____ *пасада* _____ *подпіс* _____ *Ініцыялы, прозвішча*

UNESCO Cultural Heritage Laws Database
(Copyright and Disclaimer apply)